

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lucæ monacho. 260.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

καὶ πολλὰ μέλαια πληροὶ ὁ μὲν κα-
ταβάλλον, ἢ δὲ ἐκλύουσι.

modicus labor efficit, hoc quoque ingens
negligentia incuriâque præstat: ille vide-
licet prosterbens, hæc autem enervans &
emolliciens.

Γιγαντία. σιθ.

Gigantio. 259.

Αὐτὸς μὲν πᾶσαν φεῦγε βλασφη-
μίαν, τῆς δὲ τῆς θείας γραφῆς θεωρη-
μάτων, ἀπαίτει παρ' ἡμῶν μεθοδι-
κῶς πλὴν ἐπίλυσι. ὅσα οἱ μὲν τὸν κόσ-
μον χρησίμου τὰ γραφόμενα βιβλία
τῆς τῆς κωδὸς θεοσημείων, ὁ εὐαγγε-
λιστὴς ἀπεφῆνατο. ἐπειδὴ κόσμος σύν-
τομος ὁ ἀνθρώπος ἐστὶ πάντων τῆς τῆς
κόσμου συμπληρωτικῶν μετέχων σοι-
χείων. ἀ τοίνυν ὁ ἀνθρώπος ἀπίθανος
ὢν, ὡς τὰ πολλὰ, ὅσα ἐργάζει θαύμα-
τα, ὡς ἡσυχία καὶ θεία, τῆς ἢ πάπο
τε φθασάντων ὑψηλότερα, καὶ μεγα-
λοφρονέστερα, ταῦτα μὴ χρῆσθαι τὸν
κόσμον ἐφοχάσατο.

Tu quidem blasphemiam omnem fuge:
theorematum autem diuinæ scripturæ so-
lutiones & explicationes compendiaria ra-
tione à nobis exposce. Non arbitror
mundum capere posse eos, qui de diuinis
miraculis conscribi possint, libros, Euan-
gelista pronunciauit. Quoniam breuis ac
contractus mundus homo est, vt qui om-
nium elementorum, ex quibus mundus
velut omnibus suis numeris absolutus est,
idcirco miracula ea, quæ, vt natura præ-
stantiora, & diuina, & ijs omnibus, quæ
vnquam edita fuerant, sublimiora, homo,
vtpote magna ex parte inscius & absurdus,
minimè capiebat, à mundo capi non
posse coniecit.

Λακκά μονάζοντι. σζ.

Luca monacho. 260.

Βαρὺ ὑπὸ λυγρῶν, ἀπειρόλυτος
ὢν. καὶ δέος ἐστὶ μὴ παρὲς πλὴν συμ-
νῆν τῆς θείας ἀπονήσης ἀρότερου, κα-
κείνης φανῆς συνεργός τῆς πύργου οἰκο-
δομουῦτος, καὶ τὰς δυνάμεις μὴ παρ-
ορῶντος. εἰ τοίνυν δόκιμος βούλη γα-
νέσθαι μοναχός, μὴ αὐτοβέλων καὶ μο-
νότροποι ἀρέσκειαν μετέρχε, ἀλλὰ
κλινοὶ πλὴν γνώμην τοῖς εἰσὶ καὶ χροῖον
καὶ πόνον ἤδη τὸν θεῖον σιάψασι καὶ
σπαπανεύσασιν ἀμπελῶνα, παρ' ὧν
εὐκόλως πλὴν ἐργασίαν μαθήσῃ. γα-
λοῖον γὰρ καὶ καταγέλαστον, βα-
ναύσου μὲν τέχνης πανταχόσε παρ-
νοστῆν διδασκάλος, πλὴν δὲ θείας
φιλοσοφίας, ὡς εὐτελές τι, εἰ αὐτοῖς
ἵπτιεπεν.

Graue iugum subijsti, iugi adhuc expertus.
Ac periculum est, ne ad aratri Domini
iugum elanguescas ac deficias, illiusque so-
cius esse videaris, qui viribus suis ac faculta-
tibus minimè antè perpensis & exploratis,
turrim exædificandam suscipit. Quare si
probus monachus fieri studes, ne eam ra-
tionem in eas, vt tuo ipsius arbitrio viuas,
ac mores tuos tibi vni probatos esse velis:
quin potiùs ijs mentem tuam & consilium
submitte, qui & vita, & tempore, & labo-
re, diuinam vineam iam antè foderunt &
coluerunt: à quibus munus istud facile
perdisces. Ridiculum enim planè est, cum,
vt vilium ac mechanicarum artium magi-
stros nanciscamur, hucatque illuc oberre-
mus, diuinam tamen philosophiam, tan-
quam vile aliquid ac despiciendum, nobis
ipsis committamus.

Εὐβόλο. σζα.

Eubulo. 261.

Ὅτι παντάπασιν ἀκερδής ἐστὶν ἡ χα-
κία, καὶ παρὲς τὰ παρόντα φάυλη σύνοι-

Quod prorsus inutilis sit improbitas, at-
que & in præsens mala contubernalis, &